

DET KONGELEGE
UTANRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 77

(2003–2004)

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 38/2004 av 23. april 2004 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk)

*Tilråding frå Utenriksdepartementet av 25. juni 2004,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Bondevik II)*

1 Bakgrunn

Ved avgjerd i EØS-komiteen nr. 38/2004 av 23. april 2004 vart vedlegg IX til EØS-avtala endra. Endringa omfatta innlemming av direktiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk). Endringa vart gjord ved at det i vedlegg IX vart lagt til eit nytt punkt 29a som viser til direktivet. Hovudføremålet med direktivet er å sikre integriteten til verdipapirmarknadene i EØS-området, medrekna å syte for at investorane har tillit til desse marknadene.

Ettersom gjennomføringa i norsk rett krev lovendring, vart avgjerda i EØS-komiteen teken med atterhald om samtykke frå Stortinget, i samsvar med § 26 andre leddet i Grunnlova.

Avgjerda i EØS-komiteen og direktiv 2003/6/EF i uoffisiell norsk omsetjing følgjer som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmare om direktivet

Direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk) vart vedteke 28. januar 2003. Direktivet erstattar direktiv 89/592/EØF om innsidehandel og byggjer ut gjel-

dande EU-reglar mot marknadsmisbruk på verdi-papirområdet. Hovudføremålet med direktivet er å sikre integriteten til verdipapirmarknadene i EØS-området og syte for at investorane har tillit til desse marknadene. I flukt med dette kjem omsynet til oversikt i marknadene og ein velfungerande omsetnad av finansielle instrument.

Direktivet inneheld m.a. reglar om innsidehandel og marknadsmanipulasjon. Reguleringa av marknadsmanipulasjonen er ny i EU-rettsleg samanheng. Vidare skjerpar direktivet krava til børsnoterte utferdarføretak si offentleggjering og handtering av innsideopplysningar. Direktivet inneheld vidare reglar om analyse- og investerings-tilrådingar, innsidelister, rapporteringsplikt for profesjonelle ved mistenkelege transaksjonar, meldeplikt for primærinnsidarar (til dømes personar med overordna ansvar i eller nær tilknytning til utferdarføretaket) osv.

Direktivet inneheld i tillegg til dei materielle føresegnene, i ein viss mon omfattande reglar om tilsynskompetanse og samarbeid mellom tilsynsstyresmakter, i tillegg til sanksjonar.

Direktivet er ein del av EU sin handlingsplan for finansielle tenester (Financial Services Action Plan). Direktivet er eit rammedirektiv, som ein reknar med vil verte utfylt gjennom regelverk som

er fastsett ved komitologiprosedyrar (dvs. at Kommisjonen har fått delegert makt frå Rådet, men får hjelp av ekspertar frå medlemsstatane). Kommisjonen har til no vedteke tre direktiv (kommisjonsdirektiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF) og ei forordning (kommisjonsforordning nr. 2272/2003) med utfyllande føresegnar til direktivet.

Fristen for gjennomføring av direktivet og dei tilhøyrande utfyllande føresegnene i EU er 12. oktober 2004.

3 Avgjerda i EØS-komiteen

I følgje avgjerd i EØS-komiteen nr. 38/2004 av 23. april 2004 skal vedlegg IX til EØS-avtala endrast.

Avgjerda inneheld ei innleiing og 4 artiklar. I innleiinga vert det vist til EØS-avtala, og særleg artikkel 98, som gjer det mogleg å endre vedlegga til avtala gjennom avgjerd i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk) skal takast inn som nytt punkt 29a i vedlegg IX til EØS-avtala.

Artikkel 2 slår fast at teksta til direktivet på islandsk og norsk, som vil verte kunngjord i EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*, skal gjelde.

Artikkel 3 slår fast at avgjerda tek til å gjelde 24. april 2004, på det vilkåret at EØS-komiteen har motteke alle meldingar i medhald av artikkel 103 nr. 1 i avtala.

Artikkel 4 slår fast at avgjerda i EØS-komiteen skal kunngjerast i EØS-avdelinga av og EØS-tillegg til *Tidend for Den europeiske unionen*.

4 Tilhøvet til norsk rett

Tiltak mot ulovleg innsidehandel er i dag regulert i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel (verdipapirhandellova). I kapittel 2 i verdipapirhandellova er det mellom anna fastsett forbod mot innsidehandel og forbod mot kursmanipulering. Føremålet med verdipapirhandellova er å leggje til rette for sikker, ordna og effektiv handel i finansielle instrument. Med omsyn til effektiv handel er det mellom anna ein føresetnad at marknadsaktørane har tillit til marknaden og til informasjonstilgangen.

Gjennomføringa av direktivet vil i første rekkje medføre endringar i verdipapirhandellova, særleg i kapittel 2 i lova. Vidare er det naudsynt med visse endringar i kapittel 12 i lova. Særleg må dei aktuel-

le tilsyns- og kompetanseføresegnene byggjast ut som følgje av at direktivet legg opp til ein relativt omfattande kompetanse for tilsynsstyresmaktene.

I tillegg til endringane i verdipapirhandellova vil det vere naudsynt med endringar i børslova. Dette gjeld særleg krava til børsnoterte utferdarforetak si offentleggjering og handtering av innsideopplysningar.

Finansdepartementet vil fremje ein eigen odelstingsproposisjon med dei konkrete lovendringane som vert rekna som naudsynte for å gjennomføre marknadsmisbruksdirektivet. Finansdepartementet tek sikte på å fremje proposisjonen hausten 2004.

5 Økonomiske og administrative konsekvensar

Gjennomføringa av direktivet i norsk rett vil kunne medføre ein viss auke i kostnadene for aktørane i verdipapirmarknaden. Dette gjeld mellom anna gjennomføringa av krava om føring av lister over personar med tilgang til innsideinformasjon, rapportering av mistenkelege transaksjonar og utarbeiding av analyse- og investeringstilrådingane. Utviding av innsidehandelsforbodet til varederivat vil kunne medføre auka kostnader for aktørane i denne marknaden, medrekna for varederivatbørsen (til dømes i form av auka marknadsovervakingskostnader).

Gjennomføringa av direktivet vil medføre visse nye ansvarsoppgåver for tilsynsstyresmaktene, mellom anna gjennom nye oppgåver knytte til tilsyn og sanksjonar. Det vert lagt grunn at dette ikkje vil medføre vesentlege kostnader.

6 Konklusjon og tilråding

Direktivet harmoniserer regelverket i EØS-området mot marknadsmisbruk, og vil auke tilliten til verdipapirmarknadene i EØS-området. Dette er viktig for å skape ein reell indre marknad for finansielle tenester, noko som igjen vil redusere kapitalkostnadene for næringslivet.

Finansdepartementet tilrår godkjenning av direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk) i EØS-avtala. Utanriksdepartementet sluttar seg til dette.

Utanriksdepartementet

tilrår:

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlegg til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 38/2004 av 23. april 2004 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk).

Vi **HARALD**, Noregs Konge,

stadfester:

Stortinget vert bede om å gjere vedtak om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 38/2004 av 23. april 2004 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk), i samsvar med eit vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 38/2004 av 23. april 2004 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk)

I

Stortinget samtykker til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 38/2004 av 23. april 2004 om

innlemming i EØS-avtala av direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 38/2004 av 23. april 2004 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 8/2004 av 6. februar 2004¹.
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (markedsmissbruk)², skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg IX etter nr. 29 (rådsdirektiv 89/592/EØF) skal nytt nr. 29a lyde:

«29a. **32003 L 0006**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (markedsmissbruk) (EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16).»

Artikkel 2

Teksten til direktiv 2003/6/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 24. april 2004, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1³.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 23. april 2004.

For EØS-komiteen

Formann

P. Westerlund

EØS-komiteens sekretærer

Ø. Hovdinn

M. Brinkmann

¹ EUT L 116 av 22.4.2004, s. 54, og EØS-tillegget til EUT nr. 20 av 22.4.2004, s. 11.

² EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2**Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2003/6
av 28. januar 2003 om innsidehandel og
markedsmanipulasjon (markedsmissbruk)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95, under henvisning til forslag fra Kommisjonen¹, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité² under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank³, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁴ og

ut fra følgende betraktninger:

1. Et reelt felles marked for finansielle tjenester er av vesentlig betydning for økonomisk vekst og skaping av arbeidsplasser i Fellesskapet.
2. Et integrert og effektivt finansmarked forutsetter markedsintegritet. At verdipapirmarkedene fungerer tilfredsstillende og at offentligheten har tillit til dem er forutsetninger for økonomisk vekst og velstand. Markedsmissbruk skader finansmarkedenes integritet og offentlighetens tillit til verdipapirer og finansielle derivater.
3. Kommisjonsmeldingen av 11. mai 1999 om en handlingsplan for fastsettelse av rammen for finansmarkedene omfatter en rekke tiltak som er nødvendige for å gjennomføre det felles marked for finansielle tjenester. Det europeiske råd oppfordret på sitt møte i Lisboa i april 2000 til gjennomføring av nevnte handlingsplan innen 2005. Handlingsplanen understreker behovet for å utarbeide et direktiv mot markedsmanipulasjon.

4. Rådet nedsatte på sitt møte 17. juli 2000 en vismannskomite for regulering av europeiske verdipapirmarkeder. I sluttrapporten foreslo vismannskomiteen å innføre en ny lovgivningsmetode med fire nivåer: grunnprinsipper, gjennomføringstiltak, samarbeid og håndheving. Første nivå, direktivet, bør begrenses til å omfatte brede, allmenne grunnprinsipper, mens annet nivå bør inneholde tekniske gjennomføringstiltak som skal vedtas av Kommisjonen med bistand fra en komité.
5. Resolusjonen som ble vedtatt på Det europeiske råds møte i Stockholm i mars 2001, innebar en godkjenning av sluttrapporten fra vismannskomiteen og den foreslåtte metoden med fire nivåer som skal gjøre Fellesskapets lovgivning på verdipapirområdet mer effektiv og oversiktlig.
6. Ved resolusjonen av 5. februar 2002 om gjennomføring av lovgivning for finansielle tjenester godkjente Europaparlamentet også vismannskomiteens rapport på grunnlag av forsikringen på ære og samvittighet som Kommisjonen samme dag avgav overfor Europaparlamentet og brevet av 2. oktober 2001 fra kommisæren med ansvar for det indre marked til lederen for Europaparlamentets komité for økonomiske og monetære spørsmål om vern av Europaparlamentets rolle i denne prosessen.
7. De tiltakene som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁵.
8. I henhold til Det europeiske råd i Stockholm bør gjennomføringstiltakene på nivå 2 brukes oftere for å sikre at tekniske bestemmelser kan holdes à jour med utviklingen i markedet og på kontrollområdet, og det bør fastsettes frister for alle faser i arbeidet på nivå 2.

¹ EFT C 240 E av 28.8.2001, s. 265.

² EFT C 80 av 3.4.2002, s. 61.

³ EFT C 24 av 26.1.2002, s. 8.

⁴ Europaparlamentsuttalelse av 14. mars 2002 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 19. juli 2002 (OJ C 228 E av 25.9.2002, s. 19) og europaparlamentsbeslutning av 24. oktober 2002 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁵ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

9. Europaparlamentet bør få en frist på tre måneder fra utkastet til gjennomføringstiltak oversendes første gang til å gjennomgå disse og avgi uttalelse. I behørig begrunnede hastetilfeller kan denne fristen imidlertid forkortes. Deresom Europaparlamentet innen denne fristen vedtar en resolusjon, bør Kommisjonen gjennomgå utkastet til tiltak på nytt.
10. Den økonomiske og tekniske utviklingen skaper flere incitamenter, midler og muligheter til markedsmissbruk gjennom nye produkter, ny teknologi, økt virksomhet over landegrensene og Internett.
11. Fellesskapets eksisterende rettslige ramme for beskyttelse av markedsintegritet er ufullstendig. De lovfestede kravene varierer fra én medlemsstat til en annen, og dette gjør at de økonomiske aktørene ofte er usikre på begreper, definisjoner og håndheving. I visse medlemsstater finnes det ingen lovgivning som behandler kursmanipulasjon og spredning av villedende opplysninger.
12. Markedsmissbruk omfatter innsidehandel og marknadsmanipulasjon. Lovgivningen mot innsidehandel og lovgivningen mot marknadsmanipulasjon har samme formål, nemlig å sikre integriteten til finansmarkedene i Fellesskapet og styrke investorenes tillit til disse markedene. Det bør derfor vedtas kombinerte regler for å bekjempe både innsidehandel og marknadsmanipulasjon. Ett enkelt direktiv vil sikre at de samme reglene for ansvarsfordeling, håndheving og samarbeid blir gjeldende i hele Fellesskapet.
13. Som følge av endringene i finansmarkedene og Fellesskapets regelverk siden rådsdirektiv 89/592/EØF av 13. november 1989 om samordning av bestemmelsene om innsidehandel⁶ ble vedtatt, bør nevnte direktiv nå erstattes for å sikre samsvar med lovgivningen mot marknadsmanipulasjon. Et nytt direktiv er også nødvendig for å hindre smutthull i Fellesskapets regelverk som kan utnyttes til utilbørlig atferd og undergrave offentlighetens tillit, og dermed være til hinder for at markedene fungerer tilfredsstillende.
14. I dette direktiv er det tatt hensyn til de betenkeligheter som medlemsstatene har gitt uttrykk for etter terroristangrepene 11. september 2001 når det gjelder å bekjempe finansiering av terrorisme.
15. Innsidehandel og marknadsmanipulasjon hindrer den fulle og gode oversikt i markedet som er en forutsetning for alle økonomiske aktører når de skal handle i integrerte finansmarkeder.
16. Innsideinformasjon er enhver form for spesifikke opplysninger som ikke er offentliggjort, og som direkte eller indirekte vedrører én eller flere utstedere av finansielle instrumenter eller ett eller flere finansielle instrumenter. Opplysninger som i vesentlig grad vil kunne påvirke kursutviklingen og kursdannelsen i et regulert marked som sådan, kan betraktes som opplysninger som indirekte berører én eller flere utstedere av finansielle instrumenter eller ett eller flere finansielle derivater som er knyttet til disse.
17. Når det gjelder innsidehandel, bør det tas hensyn til tilfeller der kilden til innsideinformasjonen ikke er et yrke eller en funksjon, men forberedelse til eller gjennomføring av kriminell virksomhet som merkbart vil kunne påvirke kursene til ett eller flere finansielle instrumenter eller kursdannelsen i det regulerte marked som sådan.
18. Bruk av innsideinformasjon kan bestå i å erverve eller avhende finansielle instrumenter dersom den berørte part vet eller burde ha visst at det dreier seg om innsideinformasjon. I denne forbindelse bør vedkommende myndigheter vurdere hva en alminnelig og fornuftig person ville ha visst eller burde ha visst under de gitte omstendigheter. Dessuten kan det ikke i seg selv betraktes som bruk av slik innsideinformasjon at markedspleiere, instanser med fullmakt til å opptre som motpart eller personer med fullmakt til å utføre et oppdrag på vegne av tredjemann som sitter med innsideinformasjon, i de to første tilfeller begrenser seg til sin rettmessige virksomhet med kjøp og salg av finansielle instrumenter, og i sistnevnte tilfelle til pliktoppfyllende å utføre et oppdrag.
19. Medlemsstatene bør ta opp kampen mot praksisen med egenhandel forut for foretakets handel, kalt «front running», herunder i forbindelse med råvarederivater når denne praksis utgjør et markedsmissbruk i henhold til definisjonene i dette direktiv.
20. Det kan hende at en person som utfører transaksjoner eller avgir handelsordrer som innebærer marknadsmanipulasjon, kan bevise at vedkommende har hatt rettmessige grunner til å utføre slike transaksjoner eller avgi slike handelsordrer, og at disse transaksjonene og handelsordre er i samsvar med vanlig praksis i det aktuelle regulerte markedet. En sanksjon

⁶ EFT L 334 av 18.11.1989, s. 30.

- kan likevel pålegges dersom vedkommende myndighet fastslår at det er en annen — ulovlig — årsak til transaksjonene eller handelsordrene.
21. Vedkommende myndighet kan utarbeide retningslinjer for spørsmål som omhandles i dette direktiv, f.eks. definisjon av innsideinformasjon i forbindelse med råvarederivater eller innføring av definisjonen av vanlig markedspraksis i forbindelse med definisjonen av markedsmanipulasjon. De nevnte retningslinjer skal være i samsvar med direktivets bestemmelser og de gjennomføringstiltak som vedtas i henhold til komitéframgangsmåten.
 22. Medlemsstatene bør kunne velge den mest hensiktsmessige metode for fastsettelse av et regelverk for personer som utfører eller sprer forskning om finansielle instrumenter eller utstedere av finansielle instrumenter, eller personer som utarbeider eller sprer andre opplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi, herunder hensiktsmessige selvreguleringssystemer, som Kommissjonen bør underrettes om.
 23. Når utstedere offentliggjør innsideinformasjon på nettstedene sine, bør dette skje i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger til tredjestater som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁷.
 24. Rask og korrekt offentliggjøring av opplysninger styrker markedsintegriteten, mens selektiv offentliggjøring av opplysninger fra utstederne kan føre til at investorene mister tilliten til finansmarkedenes integritet. Profesjonelle økonomiske aktører bør bidra til å styrke markedsintegriteten på ulike måter. Det kan for eksempel dreie seg om tiltak som opprettelse av «grå lister», etablering av «handelsvinduer» for følsomme kategorier av medarbeidere, bruk av interne atferdsregler og opprettelse av vanntette skott (kalt «kinesiske murer») mellom enheter i finansinstitusjoner. Slike forebyggende tiltak kan bidra til bekjempelse av markedsmissbruk bare dersom de håndheves med beslutsomhet og kontrolleres nøye. En tilstrekkelig kontroll med håndhevingen vil for eksempel innebære at det i de berørte organer utpekes tilsynsansvarlige og at håndhevingen regelmessig etterprøves av uavhengige revisorer.
 25. Moderne kommunikasjonsmidler gjør det mulig for profesjonelle aktører på finansmarkedene og private investorer å få en mer jevnbyrdig tilgang til økonomiske opplysninger, men de øker også faren for spredning av uriktige eller villedende opplysninger.
 26. Større grad av innsyn i transaksjoner som utføres av personer med overordnet ansvar hos utstederne og eventuelle personer som er nært knyttet til dem, er et forebyggende tiltak mot markedsmissbruk. Offentliggjøring av slike transaksjoner, i det minste på individuelt grunnlag, kan også være en verdifull kilde til informasjon for investorene.
 27. Markedsaktørene bør bidra til å forebygge markedsmissbruk og innføre strukturelle tiltak med sikte på å forebygge og avsløre markedsmanipulerende praksis. Disse tiltakene kan omfatte bestemmelser om innsyn i gjennomførte transaksjoner, offentliggjøring av alle kursreguleringsavtaler, et rettferdig system for sammenstilling av ordrer, innføring av et effektivt system for avsløring av avvikende ordrer, tilstrekkelig solide ordninger for fastsettelse av referansekurser for finansielle instrumenter og klare regler for utsettelse av transaksjonene.
 28. Dette direktiv bør tolkes og gjennomføres av medlemsstatene på en måte som er i samsvar med kravene til et effektivt regelverk, med sikte på å beskytte interessene til innehaverne av omsettelige verdipapirer som gir stemmerett i et selskap (eller som etter utøvelse av rettigheter eller konvertering kan gi slike rettigheter), når selskapet blir gjort til gjenstand for et offentlig overtakelsestilbud eller andre foreslåtte endringer i kontrollen med selskapet. Dette direktiv er ikke på noen måte til hinder for at en medlemsstat innfører eller opprettholder tiltak som den finner hensiktsmessig for disse formål.
 29. Tilgang til innsideinformasjon om et annet selskap og bruk av denne informasjonen i forbindelse med et offentlig overtakelsestilbud med det formål å få kontroll over det aktuelle selskapet eller foreslå en fusjon med selskapet bør ikke i seg selv betraktes som innsidehandel.
 30. Ettersom en person som erverver eller avhender finansielle instrumenter nødvendigvis må ta en avgjørelse på forhånd om å erverve eller avhende, bør det å erverve eller avhende i seg selv ikke betraktes som bruk av innsideinformasjon.
 31. Forskning og vurderinger foretatt på grunnlag av opplysninger som er offentlig tilgjengelig kan ikke betraktes som innsideinformasjon, og

⁷ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

enhver transaksjon som foretas på grunnlag av forskning og vurderinger av denne typen kan derfor ikke betraktes som innsidehandel i dette direktivs forstand.

32. Medlemsstatene og Det europeiske system av sentralbanker, de nasjonale sentralbanker eller enhver annen offisielt utpekt instans, eller enhver person som handler på deres vegne, bør ikke pålegges begrensninger med hensyn til penge-, valuta- og statsgjeldsforvaltningspolitikk.
33. Stabilisering av finansielle instrumenter eller handel med egne aksjer i tilbakekjøpsprogrammer kan av økonomiske årsaker være lovlig under visse omstendigheter og bør derfor ikke i seg selv betraktes som markedsmissbruk. Det bør utarbeides felles standarder som kan gi praktiske retningslinjer på området.
34. Finansmarkedenes vekst, raskt skiftende forhold og en rekke nye produkter og nyvinninger krever at dette direktiv får bred anvendelse på de berørte finansielle instrumenter og metoder for å sikre integriteten til Fellesskapets finansmarkeder.
35. For å skape like konkurransevilkår i Fellesskapets finansmarkeder må de bestemmelser som omfattes av dette direktiv, få en bred geografisk anvendelse. Når det gjelder finansielle derivater som ikke er opptatt til omsetning, men som faller inn under dette direktivs virkeområde, bør hver medlemsstat være kompetent til å pålegge sanksjoner for handlinger som begås på eget territorium eller utenlands, og som angår underliggende finansielle instrumenter som er opptatt til omsetning i et regulert marked som er beliggende i eller fungerer på dens territorium, eller som det er sendt inn en anmodning om opptak til omsetning for i et slikt regulert marked. Hver medlemsstat bør også være kompetent til å pålegge sanksjoner for handlinger som begås på eget territorium, og som angår underliggende finansielle instrumenter som er opptatt til omsetning i et regulert marked i en medlemsstat, eller som det er sendt inn en anmodning om opptak til omsetning for i et slikt marked.
36. Det kan skape forvirring blant økonomiske aktører dersom medlemsstatene har mange forskjellige vedkommende myndigheter med ulike ansvarsområder. Det bør utpekes én vedkommende myndighet i hver medlemsstat som i det minste skal ha det endelige ansvar for å påse at de bestemmelser som vedtas i henhold til dette direktiv overholdes, og for internasjonalt samarbeid. Denne myndighet bør ha en administrativ form som sikrer at den er uavhengig av økonomiske aktører og at interessekonflikter unngås. I samsvar med nasjonal lovgivning bør medlemsstatene påse at vedkommende myndighet har tilstrekkelige økonomiske midler til rådighet. Myndigheten bør ha egne høringsordninger i forbindelse med mulige endringer i nasjonal lovgivning, slik som en rådgivende komité sammensatt av representanter for utstederne, leverandører av finansielle tjenester og kunder, slik at den er fullt informert om deres synspunkter og bekymringer.
37. Det vil sikre en effektiv kontroll at vedkommende myndighet i hver medlemsstat får et felles minimum av kraftige verktøy og myndighet. Markedsforetak og alle økonomiske aktører bør også bidra til markedsintegritet på sitt nivå. I denne forbindelse utelukker utpeking av én enkelt vedkommende myndighet for markedsmissbruk ikke at det kan være samarbeidsforbindelser eller delegering på vedkommende myndighets ansvar, mellom den aktuelle myndighet og markedsforetak, for å sikre en effektiv kontroll med overholdelsen av de bestemmelser som vedtas i henhold til dette direktiv.
38. For å sikre at Fellesskapets rammebestemmelser mot markedsmissbruk er tilstrekkelige må enhver overtredelse av påbudene eller kravene fastsatt i dette direktiv, raskt avsløres og straffes. For dette formål skal sanksjonene være tilstrekkelig avskrekkende, stå i forhold til overtredelsen og den oppnådde gevinsten, og håndheves konsekvent.
39. Når medlemsstatene fastsetter forvaltningsmessige tiltak og sanksjoner, bør de være oppmerksom på behovet for en viss ensartethet i de ulike medlemsstatenes regler.
40. Økt virksomhet over landegrensene krever bedre samarbeid og en omfattende mengde bestemmelser for utveksling av opplysninger mellom vedkommende nasjonale myndigheter. Organiseringen av myndigheten til å utøve kontroll og foreta undersøkelser i den enkelte medlemsstat bør ikke være til hinder for samarbeidet mellom vedkommende nasjonale myndigheter.
41. Eittersom målet for det foreslåtte tiltak, som er å hindre markedsmissbruk i form av innsidehandel og marknadsmanipulasjon, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I

- samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke utover det som er nødvendig for å nå dette målet.
42. Tekniske retningslinjer og gjennomføringstiltak for bestemmelsene fastsatt i dette direktiv kan fra tid til annen være nødvendige for å ta hensyn til utviklingen på finansmarkedene. Kommisjonen bør derfor ha myndighet til å vedta gjennomføringstiltak, forutsatt at disse ikke endrer de grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, og Kommisjonen handler i henhold til prinsippene i dette direktiv etter samråd med Den europeiske verdipapirkomiteen, nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF⁸.
43. Når Kommisjonen utøver sin gjennomføringsmyndighet i henhold til dette direktiv, bør den ta hensyn til følgende prinsipper:
- behovet for å sikre tillit til finansmarkedene blant investorer ved å fremme høye standarder for innsyn på disse markedene,
 - behovet for å gi investorene et stort utvalg konkurrerende investeringsmuligheter og et opplysnings- og beskyttelsesnivå tilpasset deres situasjon,
 - behovet for å sikre at uavhengige reguleringsmyndigheter håndhever reglene på en ensartet måte, spesielt når det gjelder bekjempelsen av økonomisk kriminalitet,
 - behovet for stor grad av innsyn, og samråd med alle markedsdeltakere, Europarlamentet og Rådet,
 - behovet for å stimulere til innovasjon i finansmarkedene, slik at de blir dynamiske og effektive,
 - behovet for å sikre markedsintegritet gjennom et nært og reaktivt tilsyn med økonomisk nyskaping,
 - betydningen av å redusere kapitalkostnaden og øke tilgangen til kapital,
 - behovet for å opprettholde balansen mellom kostnader og fordeler på lang sikt for markedsdeltakerne (herunder små og mellomstore bedrifter og små investorer) ved alle gjennomføringstiltak,
 - behovet for å bedre den internasjonale konkurransevnen til EUs finansmarkeder, uten at dette berører en hardt tiltrent utvidelse av det internasjonale samarbeidet,
 - behovet for å skape like konkurransevilkår for alle markedsdeltakere ved å utarbeide fellesskapsbestemmelser hver gang det er hensiktsmessig,
- behovet for å respektere forskjellene mellom de nasjonale markedene når disse forskjellene ikke utilbørlig skader sammenhengen i det indre marked,
 - behovet for å sikre sammenheng med andre deler av Fellesskapets regelverk på området, ettersom unyanserte opplysninger og mangel på innsyn vil kunne skade markedenes funksjon og framfor alt forbrukere og små investorer.
44. I dette direktiv respekteres de grunnleggende rettigheter og overholdes de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, spesielt artikkel 11, og artikkel 10 i Den europeiske menneskerettighetskonvensjon. Dette direktiv er i dette henseende ikke på noen måte til hinder for at medlemsstatene anvender sine forfatningsregler vedrørende pressefrihet og ytringsfrihet i mediene —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I dette direktiv menes med:

1. innsideinformasjon:

opplysninger av en presis karakter som ikke er blitt offentliggjort, som direkte eller indirekte berører én eller flere utstedere av finansielle instrumenter eller ett eller flere finansielle instrumenter, og som kan få vesentlig innvirkning på det eller de aktuelle finansielle instrumenters kurs eller på kursen til finansielle derivater knyttet til disse, dersom de blir offentliggjort.

I forbindelse med råvarederivater er innsideinformasjon opplysninger av en presis karakter som ikke er blitt offentliggjort, som direkte eller indirekte berører én eller flere slike derivater, og som brukere av markeder der slike derivater omsettes, ville forvente å få i samsvar med vanlig markedspraksis i disse markedene. For personer som har som oppgave å utføre ordrer vedrørende finansielle instrumenter, er innsideinformasjon også opplysninger som gis av en kunde og vedrører kundens ikke ferdigbehandlede ordrer, som er presis, som direkte eller indirekte berører én eller flere finansielle instrumenter, og som kan få vesentlig innvirkning på det eller de aktuelle finansielle instrumenters kurs eller på kursen til finansielle deri-

⁸ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

vater knyttet til disse, dersom de blir offentliggjort.

2. markedsmanipulasjon:

a. transaksjoner eller handelsordrer:

- som gir eller kan forventes å gi uriktige eller villedende signaler om tilgangen til, etterspørselen etter eller kursen til finansielle instrumenter eller
- som gjennom én eller flere personer sikrer at kursen til ett eller flere finansielle instrumenter ligger på et unormalt eller kunstig nivå,

med mindre den som har utført transaksjonen eller avgir handelsordren kan bevise at vedkommende har hatt rettmessige grunner til å utføre slike transaksjoner eller avgi slike handelsordrer, og at disse transaksjonene og handelsordrene er i samsvar med vanlig praksis i det aktuelle regulerte markedet,

b. transaksjoner eller handelsordrer der det benyttes fingerte planer eller andre former for bedrag eller påfunn,

c. spredning gjennom mediene, herunder Internett, eller på annen måte av opplysninger som gir eller kan gi uriktige eller villedende signaler om finansielle instrumenter, herunder spredning av rykter og uriktige eller villedende nyheter, når personen som har spredd opplysningene visste eller burde ha visst at de var uriktige eller villedende. Når det gjelder journalister som utøver sitt yrke, skal slik spredning av opplysninger med forbehold for artikkel 11 bedømmes på en måte som tar hensyn til reglene som gjelder deres yrke, med mindre disse personene direkte eller indirekte drar nytte eller får utbytte av å spre de aktuelle opplysningene. Følgende eksempler tar utgangspunkt i hoveddefinisjonen i bokstav a), b) og c) over:

- atferd der én person eller flere personer sammen sikrer seg en dominerende stilling når det gjelder tilgangen til eller behovet for et finansielt instrument, med den virkning at kjøps- eller salgskursen påvirkes direkte eller indirekte eller at det skapes andre urimelige handelsforhold,
- kjøp eller salg av finansielle instrumenter like før markedet stenger, slik at investorer som handler på grunnlag av sluttkursen villedes,

- utnyttelse av leilighetsvis eller regelmessig tilgang til tradisjonelle eller elektroniske medier gjennom en meningsytring om et finansielt instrument (eller indirekte om utstederen av instrumentet) etter på forhånd å ha ervervet deler av det aktuelle finansielle instrumentet, og deretter dra nytte av den virkning meningsytringen får på kursen til det finansielle instrumentet uten samtidig å ha offentliggjort opplysninger om interessekonflikten på en korrekt og effektiv måte.

Definisjonene av markedsmanipulasjon skal tilpasses for å sikre at de også omfatter nye atferdsmønstre som i praksis er markedsmanipulasjon.

3. finansielle instrumenter:

- omsettelige verdipapirer som definert i rådsdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investeringstjenester i forbindelse med verdipapirer⁹,
- andeler i foretak for kollektiv investering,
- pengemarkedsinstrumenter,
- finansielle terminkontrakter, herunder tilsvarende instrumenter som avregnes kontant,
- framtidige renteaftaler,
- rente-, valuta- og aksjebytteaftaler,
- opsjoner på å kjøpe eller selge ethvert instrument som kommer inn under disse kategoriene, herunder tilsvarende instrumenter med kontant oppgjør. I denne kategorien inngår særlig valuta- og renteopsjoner,
- råvarederivater,
- ethvert annet instrument som er opptatt til omsetning på et regulert marked i en medlemsstat, eller som det er sendt inn en anmodning om opptak til omsetning for i et slikt regulert marked.

4. regulert marked: et marked som definert i artikkel 1 nr. 13 i direktiv 93/22/EØF.

5. vanlig markedspraksis: praksis som med rimelighet kan forventes i ett eller flere finansmarkeder, og som godtas av vedkommende myndighet i samsvar med retningslinjer vedtatt av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 nr. 2.

6. person: enhver fysisk eller juridisk person.

7. vedkommende myndighet: den vedkommende myndighet som er utpekt i samsvar med artikkel 11.

⁹ EFT L 141 av 11.6.1993, s. 27. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/64/EF (OJ L 290 av 17.11.2000, s. 27).

For å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene og sikre en ensartet anvendelse av dette direktiv i

Fellesskapet skal Kommisjonen etter framgangs- måten fastsatt i artikkel 17 nr. 2 vedta gjennom- føringstiltak for nr. 1, 2 og 3 i denne artikkelen.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal forby enhver person nevnt i annet ledd som er i besittelse av innsi- deinformasjon, å bruke denne informasjonen til for egen eller tredjemanns regning, direkte el- ler indirekte, å erverve eller avhende, eller prø- ve å erverve eller avhende, finansielle instru- menter som denne informasjonen vedrører. Første ledd skal gjelde alle personer som er i besittelse av slik informasjon:
 - a. fordi de er medlem av utsteders administra- sjons-, ledelses- eller kontrollorganer, eller
 - b. fordi de sitter med eierandeler i det utste- dende foretak, eller
 - c. fordi de har tilgang til disse opplysninger i forbindelse med sitt arbeid, yrke eller verv, eller
 - d. fordi de driver kriminell virksomhet.
2. Når personen nevnt i nr. 1 er en juridisk per- son, skal forbudet fastsatt i nr. 1 også gjelde fysiske personer som er med på å treffe av- gjørelsen om å foreta en transaksjon for den juridiske personens regning.
3. Denne artikkel skal ikke gjelde transaksjoner som foretas for å oppfylle en forfalt forpliktelse om å erverve eller avhende finansielle instru- menter, når denne forpliktelsen er basert på en avtale som ble inngått før den berørte personen var i besittelse av innsideinformasjon.

Artikkel 3

Hver medlemsstat skal forby de personer som er omfattet av forbudet fastsatt i artikkel 2

- a. å bringe innsideinformasjon videre til andre, unntatt når informasjonen gis i sammenheng med de oppgaver som normalt faller inn under vedkommendes arbeid, yrke eller verv,
- b. å anbefale eller overtale andre til å erverve eller avhende finansielle instrumenter som denne informasjonen vedrører, på grunnlag av innsi- deinformasjon.

Artikkel 4

Medlemsstatene skal sikre at artikkel 2 og 3 også gjelder alle andre enn personer omhandlet i de nevnte artikler som besitter innsideinformasjon, og som vet eller burde ha visst at det dreier seg om innsideinformasjon.

Artikkel 5

Medlemsstatene skal forby enhver person å be- drive markedsmanipulasjon.

Artikkel 6

1. Medlemsstatene skal sikre at utstedere av fi- nansielle instrumenter informerer offentlighe- ten så snart som mulig om innsideinformasjon som berører disse utstederne direkte. Uten at dette berører de tiltak som treffes for å oppfylle bestemmelsene i første ledd, skal med- lemsstatene sikre at utstederne i et passende tidsrom publiserer all innsideinformasjon som de er forpliktet til å offentliggjøre, på nettstede- ne sine.
2. En utsteder kan, som nevnt i nr. 1, på eget ansvar utsette offentliggjøringen av innsidein- formasjon for ikke å skade sine rettmessige interesser, forutsatt at en slik unnlatelse av of- fentliggjøring ikke kan virke villedende på of- fentligheten og at utstederen kan sikre en for- trolig behandling av informasjonen. Medlems- statene kan kreve at en utsteder umiddelbart underretter vedkommende myndighet dersom det besluttes å utsette offentliggjøringen av inn- sideinformasjon.
3. Medlemsstatene skal kreve at dersom en utste- der eller en person som handler på dennes vegne eller for dennes regning, offentliggjør innsideinformasjon til en tredjemann i sam- menheng med de oppgaver som normalt faller inn under vedkommendes arbeid, yrke eller verv, som nevnt i artikkel 3 bokstav a), skal denne informasjonen offentliggjøres i sin hel- het og på en effektiv måte, enten samtidig med offentliggjøringen dersom den er tilsiktet, eller så snart som mulig dersom den er utilsiktet. Bestemmelsene i første ledd skal ikke gjelde dersom mottakeren av informasjonen er pålagt taushetsplikt, uavhengig av om denne plikten er fastsatt ved lov, regler, vedtekter eller en avtale. Medlemsstatene skal kreve at utstederne eller personer som handler på deres vegne eller for deres regning, utarbeider en liste over de per- soner som arbeider for dem, både med og uten arbeidsavtale, og som har tilgang til innsidein- formasjon. Utstedere og personer som handler på deres vegne eller for deres regning, skal jevnlig ajourføre listen og oversende den til vedkommende myndighet på dennes anmod- ning.
4. Personer med overordnet ansvar hos en utste-

der av finansielle instrumenter og eventuelle personer som er nært knyttet til dem, skal som et minimum underrette vedkommende myndighet om transaksjoner som de utfører for egen regning, og som gjelder aksjer hos den nevnte utstederen, eller finansielle derivater eller andre finansielle instrumenter i tilknytning til dem. Medlemsstatene skal påse at offentligheten raskest mulig får lett tilgang til informasjon om slike transaksjoner, i det minste på individuelt grunnlag.

5. Medlemsstatene skal påse at det finnes et hensiktsmessig regelverk som sikrer at de personer som utfører eller sprer forskning om finansielle instrumenter, eller utstedere av finansielle instrumenter og personer som utarbeider eller sprer andre opplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi myntet på distribusjonskanaler eller offentligheten, utviser rimelig aktsomhet for å sikre at slike opplysninger framstilles korrekt, og opplyser om deres interesser eller interessekonflikter med hensyn til de finansielle instrumentene som opplysningene gjelder. Detaljerte opplysninger om slikt regelverk skal meddeles til Kommissjonen.
6. Medlemsstatene skal påse at markedsaktørene innfører strukturelle tiltak med sikte på å forebygge og avsløre markedsmanipulerende praksis.
7. For å sikre at nr. 1-5 overholdes kan vedkommende myndighet treffe alle de tiltak som er nødvendige for å påse at offentligheten blir korrekt informert.
8. Offentlige institusjoner som sprer statistikker som kan få en vesentlig innvirkning på finansmarkedene, skal spre dem på en korrekt og åpen måte.
9. Medlemsstatene skal kreve at enhver person som i sitt yrke foretar transaksjoner med finansielle instrumenter, umiddelbart skal underrette vedkommende myndighet dersom personen med rimelighet antar at en transaksjon utgjør innsidehandel eller markedsmanipulasjon.
10. For å ta hensyn til den tekniske utviklingen i finansmarkedene og sikre en ensartet anvendelse av dette direktiv skal Kommissjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 nr. 2 vedta gjennomføringstiltak vedrørende:
 - tekniske regler for egnet offentliggjøring av innsideinformasjon som nevnt i nr. 1 og 3,
 - tekniske regler for utsatt offentliggjøring av innsideinformasjon som nevnt i nr. 2,
 - tekniske regler for fremming av en felles

framgangsmåte ved gjennomføringen av nr. 2 annet punktum,

- vilkårene som gjelder for utstedere eller personer som handler på deres vegne, når de skal utarbeide en liste over personer som arbeider for dem og har tilgang til innsideinformasjon, som nevnt i nr. 3, samt vilkårene for ajourføring av slike lister,
- de kategorier av personer som er underlagt opplysningsplikt, som nevnt i nr. 4, og de kjennetegn ved en transaksjon, herunder dens størrelse, som utløser denne plikten samt de tekniske regler for underretning til vedkommende myndighet,
- tekniske regler for de ulike kategorier av personer nevnt i nr. 5 med sikte på en korrekt framstilling av forskning og andre opplysninger som innebærer anbefaling av en investeringsstrategi, og offentliggjøring av særlige interesser eller interessekonflikter som omhandlet i nr. 5. I forbindelse med slike regler skal det tas hensyn til de regler, herunder selvregulering, som gjelder for journalistyrket,
- tekniske regler for når personene nevnt i nr. 9 må underrette vedkommende myndighet.

Artikkel 7

Dette direktiv gjelder ikke transaksjoner som foretas av en medlemsstat, Det europeiske system av sentralbanker, nasjonale sentralbanker eller enhver annen offisielt instans, eller enhver person som handler på deres vegne, som følge av penge-, valuta- og statsgjeldsforvaltningspolitikk. Medlemsstatene kan utvide dette unntak til å omfatte sine delstater eller tilsvarende lokale administrative enheter når det gjelder deres gjeldsforvaltning.

Artikkel 8

Forbudene fastsatt i dette direktiv får ikke anvendelse på handel med egne aksjer i tilbakekjøpsprogrammer eller stabilisering av et finansielt instrument, forutsatt at handelen foretas i samsvar med gjennomføringstiltak som er vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 nr. 2.

Artikkel 9

Dette direktiv får anvendelse på ethvert finansielt instrument som er opptatt til omsetning på et regulert marked i minst én medlemsstat, eller som det er sendt inn en anmodning om opptak til omset-

ning for i et slikt regulert marked, uansett om selve transaksjonen faktisk finner sted på dette markedet eller ei.

Artikkel 2, 3 og 4 får også anvendelse på ethvert finansielt instrument som ikke er opptatt til omsetning på et regulert marked i en medlemsstat, men der verdien avhenger av et finansielt instrument som nevnt i nr. 1.

Artikkel 6 nr. 13 får ikke anvendelse for utstedere som ikke har anmodet om eller godkjent opptak av sine finansielle instrumenter til omsetning i et regulert marked i en medlemsstat.

Artikkel 10

Hver medlemsstat skal anvende de forbud og påbud som er fastsatt i dette direktiv, på:

- a. handlinger som begås på eget territorium eller utenlands, og som angår finansielle instrumenter som er opptatt til omsetning i et regulert marked som er beliggende i eller fungerer på dens territorium, eller som det er sendt inn en anmodning om opptak til omsetning for i et slikt marked,
- b. handlinger som begås på eget territorium, og som angår finansielle instrumenter som er opptatt til omsetning i et regulert marked i en medlemsstat, eller som det er sendt inn en anmodning om opptak til omsetning for i et slikt marked.

Artikkel 11

Uten at dette berører rettsmyndighetenes kompetanse skal hver medlemsstat utpeke én enkelt forvaltningsmyndighet med kompetanse til å sikre anvendelsen av bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv.

Medlemsstatene skal utarbeide effektive ordninger og prosedyrer for høring av markedsdeltakerne vedrørende eventuelle endringer i nasjonal lovgivning. Disse ordningene kan omfatte en rådgivende komité for hver vedkommende myndighet der sammensetningen så langt som mulig bør gjenspeile markedsdeltakernes mangfold, enten det gjelder utstedere, ytere av finansielle tjenester eller forbrukere.

Artikkel 12

1. For å kunne utføre sine oppgaver skal vedkommende myndighet gis all nødvendig kompetanse og all nødvendig myndighet til å utøve kontroll og foreta undersøkelser. Den skal utøve denne myndighet:

- a. direkte eller
 - b. i samarbeid med andre myndigheter eller markedsforetak, eller
 - c. på eget ansvar ved delegering til slike myndigheter eller markedsforetak, eller
 - d. ved begjæring til vedkommende rettsmyndigheter.
2. Med forbehold for artikkel 6 nr. 7 skal myndigheten nevnt i nr. 1 i denne artikkel utøves i samsvar med nasjonal lovgivning og minst omfatte retten til å:
 - a. få tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta en kopi av det,
 - b. innhente opplysninger fra en hvilken som helst person, herunder personer som senere er involvert i videreformidling av ordrer eller gjennomføring av de aktuelle transaksjoner, medregnet disse personenes fullmaktsgivere, og eventuelt innkalle dem til høring,
 - c. foreta inspeksjoner på stedet,
 - d. kreve opplysninger om eksisterende telefonsamtaler og datatrafikk,
 - e. kreve opphør av enhver praksis som strider mot de bestemmelser som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv,
 - f. stanse handelen med berørte finansielle instrumenter,
 - g. anmode om frysing og/eller beslaglegging av aktiva,
 - h. anmode om at det nedlegges et midlertidig forbud mot yrkesvirksomhet.
 3. Denne artikkel skal ikke berøre nasjonale juridiske bestemmelser om taushetsplikt.

Artikkel 13

Taushetsplikten skal gjelde alle personer som er eller har vært ansatt hos den vedkommende myndighet, eller enhver myndighet eller ethvert markedsforetak som vedkommende myndighet har delegert myndighet til, herunder revisorer eller sakkyndige som opptrer på vegne av den vedkommende myndighet. De opplysninger som omfattes av taushetsplikten, kan ikke gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt når dette skjer i henhold til lov.

Artikkel 14

1. Uten at dette berører medlemsstatenes rett til å ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene, i samsvar med nasjonal lovgivning, sikre at det kan treffes egnede forvaltningsmessige tiltak eller ilegges administrative

sanksjoner overfor ansvarlige personer i de tilfeller der bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, ikke er blitt overholdt. Medlemsstatene skal sikre at disse tiltakene er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

2. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 nr. 2 skal Kommisjonen av informasjonshensyn utarbeide en liste over de i nr. 1 nevnte forvaltningsmessige tiltak og sanksjoner.
3. Medlemsstatene skal fastslå hvilke sanksjoner som skal iverksettes ved manglende samarbeid i forbindelse med en undersøkelse i henhold til artikkel 12.
4. Medlemsstatene skal fastsette at den vedkommende myndighet kan offentliggjøre alle tiltak og sanksjoner som vil bli pålagt ved overtredelse av de bestemmelser som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller kan påføre de berørte parter uforholdsmessig stor skade.

Artikkel 15

Medlemsstatene skal påse at den vedkommende myndighets beslutninger kan klages inn for en domstol.

Artikkel 16

1. Vedkommende myndigheter skal samarbeide når dette er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver, og i denne forbindelse benytte den myndighet som er nevnt i dette direktiv eller i nasjonal lovgivning. Vedkommende myndigheter skal bistå vedkommende myndigheter i andre medlemsstater. De skal især utveksle opplysninger og samarbeide om undersøkelser.
2. Vedkommende myndigheter skal på anmodning umiddelbart formidle alle opplysninger som kreves for det formål som er nevnt i nr. 1. Om nødvendig skal vedkommende myndigheter som mottar en slik anmodning, umiddelbart treffe de tiltak som kreves for å samle inn de ønskede opplysningene. Dersom vedkommende anmodede myndighet ikke er i stand til å gi opplysningene umiddelbart, skal den underrettede vedkommende anmodende myndighet om årsaken til dette. Opplysninger gitt på denne måten omfattes av den taushetsplikt som gjelder for personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter som mottar opplysningene.

Vedkommende myndigheter kan nekte å etterkomme en anmodning om opplysninger

- når oversendelsen av opplysningene kan være til skade for suverenitet, sikkerhet eller offentlig orden i den medlemsstat som anmodes om opplysninger,
- når det hos myndighetene i den medlemsstat som anmodes om opplysninger, allerede er iverksatt rettsforfølgning for de samme forhold og mot de samme personer, eller
- når disse personer allerede har fått avsagt en endelig dom for de samme forhold hos vedkommende myndigheter i den medlemsstat som anmodes om opplysninger.

I slike tilfeller skal de underrette den anmodende vedkommende myndighet om dette og gi så detaljerte opplysninger som mulig om rettsforfølgningen eller dommen.

Med forbehold for traktatens artikkel 226 kan en vedkommende myndighet hvis anmodning om opplysninger ikke etterkommes innen en rimelig frist eller hvis anmodning om opplysninger avvises, bringe overtredelsen inn for Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn, der saken vil bli drøftet med sikte på å finne en rask og effektiv løsning.

Med forbehold for de plikter som i forbindelse med rettergang i straffesaker påhviler myndighetene, kan de vedkommende myndigheter som mottar opplysninger i henhold til nr. 1, bruke dem bare i sammenheng med at de utfører oppgaver som omfattes av dette direktivs virkeområde, og i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang i straffesaker i tilknytning til disse oppgaver. Når vedkommende myndighet som har oversendt opplysningene, gir tillatelse til det, kan den myndighet som mottar opplysningene, likevel bruke dem for andre formål, eller oversende dem til vedkommende myndigheter i andre stater.

3. Når en vedkommende myndighet er overbevist om at handlinger som er i strid med dette direktiv, utføres eller er blitt utført på en annen medlemsstats territorium, eller at handlinger påvirker finansielle instrumenter som omsettes på et regulert marked beliggende i en annen medlemsstat, skal den underrette vedkommende myndighet i den andre medlemsstaten om dette på en mest mulig nøyaktig måte. Vedkommende myndighet i den andre medlemsstaten skal treffe hensiktsmessige tiltak. Den skal underrette den vedkommende myndighet som har gitt meldingen, om resultatet, og i den grad det er mulig også om viktige forhold i sakens videre utvikling. Dette nummer skal

ikke berøre kompetansen til vedkommende myndighet som har oversendt opplysningene. De myndigheter i de ulike medlemsstater som er vedkommende myndigheter i forhold til formålet i artikkel 10, skal rådspørre hverandre om den foreslåtte oppfølging av tiltakene.

4. Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan anmode om at vedkommende myndighet i en annen medlemsstat gjennomfører en undersøkelse på sistnevnte medlemsstats territorium. Den kan dessuten be om tillatelse til å la noen av sine egne medarbeidere bistå vedkommende myndighet i den andre medlemsstaten under undersøkelsen.

Det er imidlertid den medlemsstat på hvis territorium undersøkelsen utføres, som har ansvaret for den overordnede kontroll med hele undersøkelsen.

Vedkommende myndigheter kan nekte å etterkomme en anmodning om at det utføres en undersøkelse som fastsatt i første ledd, eller en anmodning om at deres medarbeidere bistås av medarbeiderne til vedkommende myndighet i en annen medlemsstat som fastsatt i annet ledd, dersom en slik undersøkelse kan være til skade for suverenitet, sikkerhet eller offentlig orden i den berørte medlemsstat, eller dersom det allerede er iverksatt rettsforfølging for de samme forhold og mot de samme personer ved den berørte medlemsstats myndigheter, eller dersom disse personer allerede har fått avsagt en endelig dom for de samme forhold i den berørte medlemsstat. I slike tilfeller skal de underrette den anmodende vedkommende myndighet om dette og gi så detaljerte opplysninger som mulig om rettsforfølgingen eller dommen.

Med forbehold for traktatens artikkel 226 kan en vedkommende myndighet hvis anmodning om å innlede en undersøkelse eller hvis anmodning om tillatelse til å la sine tjenestemenn ledsage tjenestemennene til vedkommende myndighet i den andre medlemsstaten, ikke etterkommes innen en rimelig frist eller avvises, bringe overtredelsen inn for Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn, der saken vil bli drøftet med sikte på å finne en rask og effektiv løsning.

5. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 nr. 2 skal Kommisjonen vedta gjennomføringstiltak vedrørende framgangsmåter for utveksling av opplysninger og undersøkelser over landegrensene som nevnt i denne artikkel.

Artikkel 17

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomiteen nedsatt ved beslutning 2001/528/EF (heretter kalt «komiteen»).
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8, forutsatt at gjennomføringstiltakene som vedtas etter denne framgangsmåten ikke endrer de grunnleggende bestemmelser i dette direktiv. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.
4. Med forbehold for de gjennomføringstiltak som allerede er vedtatt, skal anvendelsen av dette direktivs bestemmelser om vedtakelse av tekniske regler og beslutninger etter framgangsmåten i nr. 2, opphøre fire år etter at dette direktiv er trådt i kraft. Etter forslag fra Kommisjonen kan Europaparlamentet og Rådet fornye de berørte bestemmelser etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251, og for dette formål skal de gjennomgå dem før utløpet av tidsrommet nevnt ovenfor.

Artikkel 18

Medlemsstatene skal innen 12. oktober 2004 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 19

Artikkel 11 skal ikke berøre en medlemsstats adgang til å lage særskilte juridiske og administrative ordninger for oversjøiske territorier der medlemsstaten har ansvar for forbindelser med tredjestater.

Artikkel 20

Direktiv 89/592/EØF samt artikkel 68 nr. 1 og artikkel 81 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/34/EF av 28. mai 2001 om vilkår for opptak av verdipapirer til offisiell notering på en fondsbørs og opplysninger som skal offentliggjøres om disse verdipapirene¹⁰ skal oppheves med virkning fra dette direktivs ikrafttredelse.

¹⁰ EFT L 184 av 6.7.2001, s. 1.

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 38/2004 av 23. april 2004 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2003/6/EF om innsidehandel og marknadsmanipulasjon (marknadsmisbruk)

Artikkel 21

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i
Den europeiske unions tidende.

Artikkel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.
Utferdiget i Brussel, 28. januar 2003.

For Europaparlamentet
P. COX
President

For Rådet
G. PAPANDREOU
Formann